

Milujete-li mne, zachovávejte má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Utěšitele – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. Ještě malou chvíli a svět mě už neuzří, vy však mě uzříte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otcí, vy ve mně a já ve vás.
(Janovo evangelium 14, 15-20)

Dabing

Vede se mnoho řečí o Duchu svatém a já bych se chtěl pokusit vyjádřit to velké bohatství křesťanského života tak, aby tomu porozuměly i děti. Svět kolem nás nejen že pravdy toho Ducha nevidí, ale ani nezná. Církev? Společenství Ducha svatého? Je to pro něj přinejlepším jako němý a černobílý film, u kterého se hezky hraje na klavír nebo na varhany.

Ducha svatého neslyší, protože když mluví, svět nezná ten zvuk. Je to skutečně jako ve filmu. Vezměte si třeba Shreka a stáhněte zvuk. Vidíte postavičky, ony melou pusou naprázdno. Když zesílíte, uslyšíte Shreka jak řihá a Fionu jak se mu dvoří. Jenže: pokud budou mluvit tak, jak je namluvil Eddie Murphy se svými kamarády, tak jim stejně nebudete rozumět. Potřebujete, aby Shreka a Fionu někdo namluvil česky. Říká se tomu *dabing*. To slovo znamená, že ty postavy a mluvící herce někdo zdvojlil. *Nenechá nás samotné, přijde k nám!* (14, 18)

A to je Duch svatý, postaví se vedle nás a mluví k nám, abychom tomu, co vidíme, rozuměli. A pomáhá nám také formulovat naše slova. Jde vedle nás, jak se překládá jeho řecký název. Oživuje nám obrazy toho filmu našeho života. A to dokonce tak, že se ty scény podle něj točí, filmují. Prý tvůrci dělali Shreka tak, že natočili Eddie Murphyho a teprve podle zvuku a šklebící se tváře dělali obrázek oslíka. My máme stejně tak napsanou Bibli. Nejdřív to Duch svatý nahrál do mysli těch lidí, oni to zažili a předali dále. Jako ve filmu tvůrci podle těch výrazů a podle hlasu namalovali obrazy, stvořili digitální kresbu v počítači, tak naši otcové oživilí slova, napsali text. Ale nejdřív ze všeho byl ten originální a nám původně nesrozumitelný hlas Ducha svatého.

Poláci prý mají filmy s původním zvukem, do kterého se nevzrušeně čtou dialogy hlasem, který opatrně napovídá, co se na scéně děje. Ale to je takové neosobní. To už je lepší, když ten film běží s titulky.

To je tak, že oslík mluví anglicky a pod tím běží písmenka. Dospěláci si rádi pouští filmy s titulky a ještě si to pochvalují. Stíhají to číst a dokonce si tak úmyslně cvičí i cizí jazyk. Tak asi vypadají teologové, když si přehrávají biblický text v původních jazycích. Židovské dějiny a křesťanské učení se zdají být složité a nesrozumitelné. Můžeme se původním významům hodně naučit, ale pokud se v tom všem odborném mluvení a spoustě detailů ztrácíme, tak Bohu díky, že máme alespoň ty titulky, myslím tím Bibli, kterou držíme v rukách!

A tak popořádku:

- Duch svatý nám přeloží a dobře ozvučí biblické i soudobé hrdiny a jejich zápasy, bez Něj bychom jim nerozuměli. A také je to Duch svatý, který za nás mluví
- Duch svatý je původcem toho, co vidíme ve všech formách, především v textu. On to nahrál, otcové tomu dali viditelnou formu
- Titulky nejsou filmem, nemohou jej nahradit. Zachovávají nám slova a vysvětlují jejich význam. Duch svatý nám dal Bibli (titulky) aby byla promítána spolu s životem a vysvětlovala nám jej, proto ji čteme a přemýšlíme nad ní.

Bože, díky za Ducha svatého!